Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΔΜΔ

ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΛΥ ΤΣΑΠΛΙΝ σὲ φυσικὸ μέγεθος θὰ [illegible]θεῖ ὀτὸ Νότιο Λονδῖνο, ἐκεῖ ὅπου μεγάλωσε μέσα στὴ φτώ[illegible]α ὁ διάσημος ἠθοποιός, ποὶν γίνει ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους [illegible]ποὺς τοῦ κινηματογραφικοῦ 20οῦ αἰῶνα. —Τὸ δημοτικὸ συμ[illegible]λιο τοῦ Λονδίνου, προκάλεσε θύελλα ἀντιδράσεων καὶ συζη[illegible]σεων ὅταν ἀονήθηκε νὰ ἐπωμισθῆ τὶς δαπάνες γιὰ τὸ ἄγαλμα [illegible]τὰ τὸ θάνατὸ του πέρυσι τὰ Χριστούγεννα. — Τὸ ἄγαλμα θὰ [illegible]κίσει 6.000 λίρες ★ Η ΠΩΛΗΣΗ ΑΝΤΙΣΥΛΛΗΠΤΙΚΩΝ ἐ[illegible]γράφη στὴν Ἱσπανία. — Νόμος ποὺ ὑπογράφηκε ἀπὸ τὸ βασι[illegible] Χουὰν Κάρλος καὶ δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερ[illegible]σεως καταργεῖ ἄοθρα τοῦ ποινικοῦ κώδικα, ποὺ πρόβλεπαν ποι[illegible] φυλακίσεως μέχρι ἕξη μηνῶν γιὰ τὴ χορήνηση συνταγῆς, πώ[illegible]ση ἢ διαφήμιση μέσων ἐλέγχου τῶν γεννήσεων. — Ἐν τού[illegible], μερικοὶ Ἱσπανοὶ καὶ ὁπωσδήποτε περισσότεροι βάσκοι θὰ ἤ[illegible]ιαν νὰ διακριθεῖ ὁ Χουὰν Κάρλος καὶ σὲ ἄλλα ...ἀντισυλλη[illegible]κά.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Συνδικαλιστικά

ΚΟΜΜΑΤΑ καὶ τύπος τῆς [illegible]πολιτεύσεως, καταγγέλλουν [illegible] τὴν εὐκαιρία τοῦ 19ου συνε[illegible]ου, τῆς ΓΣΕΕ στὴν Καλαμά[illegible] ὅτι ἡ Χουντοδεξιὰ κατόρθω[illegible] νὰ διατηρήσει καὶ νὰ προωθή[illegible] μέσα στὸ συνδικαλιστικὸ κί[illegible]α κατὰ τὴν τετραετία τῆς [illegible]πολιτεύσεως, καὶ θέσεις καὶ [illegible]σωπα. Καὶ γίνεται προσπά[illegible]α νὰ ἑρμηνευθεῖ τὸ φαινόμενο. [illegible] μιὰ ἄποψη εἶναι ὅτι φταί[illegible] κυβέρνηση ποὺ δὲν ἔκαμε [illegible]ορση στὴν ἔκταση ποὺ θὰ ἔ[illegible]πε. Ἡ διαπίστωση εἶναι σω[illegible]τὴ. Ἡ κυβέρνηση ἄν καὶ θὰ [illegible]ούσε, δὲν ἀπέκλεισε ἀπὸ [illegible] ἀρχαιρεσίες τῶν πρωτοβαθμί[illegible] συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων [illegible]στελέχη ποὺ πρόσφεραν τὶς [illegible]σίες τους σὰν διοικήσεις [illegible] περίοδο τῆς ἑπταετίας. Ἐν [illegible]νος θὰ εἶναι σκόπιμο νὰ ἐ[illegible]θεῖ κάπως ψύχραιμα ἂν [illegible]ούσε ἡ κυβέρνηση νὰ κάμει [illegible]ρετικά. Ὁ ἕνας λόγος εἶναι [illegible] λιγότερο ἢ περισσότερο τὰ [illegible]ικαλιστικὰ στελέχη ἐξακο[illegible]ήσαν νὰ δραστηριοποιοῦνται [illegible] κατὰ τὴν περίοδο ἐκείνη. [illegible] πέρα ἀπ' αὐτὸ ἀκόμη κι' [illegible]ποκλίνονταν οἱ ἐπὶ δικτατο[illegible] διοικήσεις τῶν πρωτοβαθμι[illegible] ὀργανώσεων. Τὰ πλέγματα [illegible] σχέσεις ποὺ εἶχαν δημι[illegible]θεῖ στὰ σωματεῖα κατὰ τὴν [illegible] ἐκείνη θὰ ἐξασφάλιζαν [illegible]γὴ διοικήσεων πάλι ἀπὸ [illegible]ἄλλον τῶν ἀποκλεισθέν[illegible]

[illegible]ρξε βέβαια καὶ μιὰ «ἀν[illegible]ακή» μερίδα τῆς Δεξιᾶς, [illegible] ὅμως καὶ μικρὴ ἦταν καὶ [illegible] ἀργὰ ἀποφάσισε νὰ μετα[illegible]θεῖ σὲ ἀντιστασιακή (τὶς [illegible]σότερες φορὲς ἐπειδὴ δὲν [illegible]ήθηκε ἀπὸ ἄλλους στὶς δι[illegible]μένες διοικήσεις).

Συνεπῶς δὲν ἦταν δυνατόν [illegible]τὴ ἡ μικρὴ μερίδα νὰ καλύψη [illegible] ἀναγκαιότητα, ἢ μᾶλλον τὴ [illegible]ποθέτησή τῶν καινούργιων μη[illegible]ντικῶν, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀριστε[illegible] διοικήσεων.

Ἄλλωστε κι' ἂν ἀρκοῦσαν, [illegible]ς προείπαμε δὲν θὰ τοὺς ψή[illegible]αν τὰ μέλη ποὺ εἶχαν μὲ τὶς [illegible]τικὲς διοικήσεις ἀναπτύξει [illegible]σεις ποὺ ἐπέβαλε ἡ ζωή.

Ἔτσι, εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ κυ[illegible]ση μέσα στὰ συνδικάτα ὅλων τῶν βαθμῶν. Ἀντί, δηλαδή, νὰ δεχτοῦν ἀκόμη καὶ ὑποχωρήσεις τὰ ἀντιπολιτευόμενα κόμματα, προκειμένου νὰ ἀποκλείσουν ἢ νὰ μὴν προκαλέσουν τὴ συνεργασία χουντικῶν — κυβερνητικῶν, μὲ τὴν ἄτεγκτη στάση τους καὶ μὲ τὴν ἀδιαλλαξία τους καὶ μὲ τοὺς χείριστους χειρισμούς τους, ξα[illegible]σπρωξαν τὴ νομιμόφρονη δεξιὰ νὰ συμπράξει μὲ τὴ χούντα — προκειμένου νὰ ἀποφύγει τὸν κα[illegible]ταποντισμό της ἢ τὴν «ἄλωση τῶν συνδικάτων ἀπὸ τὸ λαϊκὸ μέτωπο» — ὅπως μὲ ἄκρα πανουργία διατυμπάνιζαν οἱ... πονηροί...».

Θὰ μποροῦσε ὅμως ὁ συνάδελφος νὰ προσθέσει ὅτι ὅλο τοῦ το τὸ κατ' οὐσίαν ἀντιδημοκρατικὸ κλῖμα καὶ ἡ συνθηματολογία τοῦ «πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος» ὑπῆρξε πρὸ παντὸς δημιούργημα τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου καὶ τῆς «Ἐλευθεροτυπίας».

ΠΑΝ

Ἀξιοπρέπεια καὶ ἐμπειρία

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ἢ ὄχι περιθώρια γιὰ προώθηση τῶν τοπικῶν θεμάτων μέσω προσωπικῶν ἐπαφῶν, πέρα ἀπὸ τὴν ψυχρὴ ἐπικοινωνία τῶν ἐγγράφων.

Καὶ βέβαια τὸ δίλημμα δὲν εἶναι καινούργιο, ἀφοῦ ἐξέσπασε σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς συνεδριάσεις τοῦ ἀπερχομένου δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ δήμαρχος κ. Ἄννινος πιστεύει παγίως ὅτι ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κράτους ἐπιβάλλει ὅπως τὸ τελευταῖο αὐτὸ φορεῖται μὲ πνεῦμα ἰσοπολιτείας καὶ στοργῆς χωρὶς νὰ χρειάζονται προσωπικὰ διαβήματα — παρακλήσεις ποὺ δημιουργεῖ ἀπὸ τὴν ἄποψη πολιτικῆς σκοπιμότητος μιὰ προδιάθεση τοῦ πολίτη γιὰ ὑποταγή.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, οἱ περισσότεροι δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐννοοῦν αὐτὲς τὶς προσωπικὲς ἐπαφὲς κάτω ἀπὸ τὴν πίεση καυτῶν προβλημάτων. Ἡ συλλογιστικὴ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς: Ἀκόμη καὶ στὸ πιὸ εὐνομούμενο καὶ διοικητικὰ ἢ ὀργανωτικὰ ἄφογο κράτος οἱ προσωπικὲς σχέσεις εἶναι πιὸ ἀποδοτικὲς ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὶς ἔγγραφες ἀναφορές. Ἂν ἔφθαναν τὰ χαρτιὰ τότε καὶ οἱ διακριτικὲς σχέσεις θὰ ἐξυπηρετοῦντο μόνο μ' αὐτά. Καὶ θὰ ἀπεφεύγοντο οἱ ἄλλες ἐπαφὲς καὶ σὰν ἀντι οἰκονομικές. Ἀκόμη καὶ οἱ συμφωνίες τοῦ Κσμτ Ντέηδιντ θὰ μποροῦσαν νὰ ὁλοκληρωθοῦν χωρὶς τὸ πήγαινε ἔλα Σαντάτ — Μτεγκίν.

Εἶναι λανθασμένη (τουλάχιστον) ἡ ἀντίληψη ὅτι ἡ ἄρτια γνώση τῶν προβλημάτων, καθὼς καὶ ἡ πλήρης τεκμηρίωσή τους λογικὰ ἀρκοῦν γιὰ νὰ ἔλθει κάτι καλλίτερο. Ἂν ἦταν ἔτσι οἱ συνιντήσεις κορυφῆς θὰ ἦσαν ἁπλῶς θέατρο. Καὶ ὅμως αὐτὰ τὰ χαμόγελα τῶν κορυφαίων τῶν ἡγετῶν βρίσκουν τρόπο νὰ ἀμβλύνουν ὅσα οἱ ἐπίσημοι διπλωμάτες τῶν χωρῶν ἐμφανίζουν ἀπαραβίαστα.

Στὴν τελευταία συνεδρίαση τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τέθηκε καὶ πάλι τὸ δίλημμα. Ὁμολογουμένως ἡ ἀναγωγὴ σὲ θέμα ἀξιοπρεπείας εἶναι κάτι ποὺ εὐνόητα συγκινεῖ. Οὔτε βέβαια διστάζουμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ἐτυμηγορία τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ συμμερίστηκε τὴ θέση αὐτὴ καὶ τὴν ἐνέκρινε. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Μακάρι νὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι εἶναι καὶ ἡ λογική.

Μιὰ καλὴ ἰδέα

ΕΤΣΙ, καθὼς οἱ σοσιαλίζοντες νέοι εἶναι καὶ οἱ πιὸ εὐκατάστατοι καὶ ἐκλεκτοὶ τῆς καταναλωτικῆς μας κοινωνίας, εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ στὴν Ἑλλάδα μποροῦν νὰ πραγματοποιήσουν τὸν κατωτέρω μοντερνισμὸ στὴ διακίνηση ἰδεῶν.

Λοιπὸν στὴν πλατεῖα Ριζοτσιμέντο τῆς Ρώμης κοντὰ στὰ τεῖχη τῆς πόλεως τοῦ Βατικανοῦ, οἱ φοιτητὲς δημιούργησαν τὰ δικό τους βιβλιοπωλεῖα. Ποὺ δὲν εἶναι ἄλλα ἀπὸ τὰ Ι.Χ. αὐτοκινητάκια τους. Τὰ γεμίζουν βιβλία, κυρίως πολιτικὰ καὶ γυρνᾶνε «ἀνὰ τὰς ρύμας, καὶ τὰς ἀγυιάς» γιὰ νὰ ξυπνήσουν τοὺς καθυστερημένους κουτοαστούς...

Εὐφυολογήματα πολιτικῶν

ΑΠΟ τὰ ἀστεῖα τοῦ κ. Ἡλιοῦ:

«...Θὰ μὲ συνεδριάσουν,... Θὰ μὲ συνεδριάσουν καὶ μετὰ θὰ .. διαλυθοῦμε...».

Τὸ εἶπε, ἀναφερόμενος στὶς προετοιμασίες γιὰ τὴ σύγκληση τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τῆς ΕΔΑ. Καὶ πρόσθεσε: «...Ἀλλὰ μὴ φοβᾶστε. Ἡ ΕΔΑ εἶναι σὰν τὴν Ἑλλάδα... Ποτὲ δὲν πεθαίνει»...

—ΕΝΑ ἀπὸ τὰ περίεργα τῆς οἰκονομίας ἐπεσήμανε ὁ ὑφυπουργὸς κ. Ἀθαν. Κανελλόπουλος. «Ἐάν—εἶπε, ἔχει κανεὶς ὑπηρέτρια στὸ σπίτι του, τότε ὁ μισθὸς της ὑπολογίζεται στὸ ἐθνικό εἰσόδημα. Ἂν ὅμως τὴν παντρευτεῖ τότε μειώνεται τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα γιατὶ ἡ γυναίκα του δὲν παίρνει μισθό».

Αὐτὴ τὸ λέει ἀλλοιῶς...

Η ΔΙΑΣΗΜΗ ἠθοποιὸς Μπέττυ Νταΐβις δήλωσε πρόσφατα ὅτι χωρίζει τὶς γυναῖκες σὲ δύο κατηγορίες. Στὶς θηλυκὲς καὶ στὶς πιὸ ἐλεύθερες... Ὅσο γιὰ τὸν ἑαυτό της τὸν τοποθετεῖ στὸ χῶρο τῶν τελευταίων.

Ὅσο κι' ἂν φαίνεται τό... ἀπόφθεγμα τῆς ἑξηντάρας πιὰ ἠθοποιοῦ συβιλλικό, ἐν τούτοις εἶναι σὲ τελευταία ἀνάλυση πολὺ ξεκάθαρο. Ὅσο γιὰ τὴν προσωπική της κατάταξη αὐτὴ θὰ εἶχε κάποια σημασία τουλάχιστον μέχρι τὰ πενήντα της. Τώρα πιὰ στὴν ἡλικία ποὺ βρίσκεται τὸ ζήτημα εἶναι ἐντελῶς... θεωρητικὸ γι' αὐτήν. Παρὰ τὴν ὁποιαδήποτε καλὴ της θέληση.

Ἡ κατασκευὴ στὴν Ε.Ο.Κ.

«Η ΔΟΜΗ καὶ οἱ λειτουργίες τῆς διομηχανίας κατασκευῆς στὶς χῶρες τῆς ΕΟΚ., εἶναι τὸ κύριο —καὶ τόσο κρίσιμο —θέμα στὸ καινούργιο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Κατασκευὴ» μηνιαίου ὀργάνου τῆς ΠΕΔΜΕΔΕ.

«Καθὼς τὸν τελευταῖο καιρό —σημειώνεται στὸν πρόλογο — ξανάρχισε στὸν τόπο μας τὸ τροπάρι γιὰ τὴν ἀντιοικονομικότητα τῶν ἐπενδύσεων σὲ «ντουβάρια», καὶ γίνεται προσπάθεια δημιουργίας «ἀντικινήτρων» ἡ ἔκθεση γιὰ τὸ τί γίνεται σχετικὸ στὴν ΕΟΚ ἀποκτᾶ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον.

Ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα περιεχόμενα: «Ἡ ἀνακαίνιση τῶν παλαιῶν κτιρίων στὴ Γερμανία, οἱ ἀναθεωρήσεις τῆς συμβατικῆς ἀξίας τῶν ἔργων κλπ.».

Ὑπομηχανικοὶ στὸ Βόλο

ΒΟΛΟΣ. Ἤρχισαν εἰς τὴν πόλιν μας τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς ὑπομηχανικῶν ἡ ὁποία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν.

Ὑπόμνημόσυνον Παπαναστασίου

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπὶ τῇ 12ῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐπὶ τάφου του.

Βισίνσκυ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ., ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Βισίνσκυ, κατηγόρησε τὰς δυνάμεις ὅτι ἑτοιμάζουν τὸ Πέρλ Χάρμπορ κατὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Β' Νεκροταφεῖον

ΚΑΤΑ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν κ. Θεόδ. Ζαφειρόπουλος εἰσηγήθη τὴν μεταφορὰν τοῦ Β' Νεκροταφείου (Παναγίας Ἐξωτίσσης) εἰς τὸ Σταθακοπουλεῖον.

«Η ΗΜΕΡΑ» ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Αὐτοκίνητον τῆς Ἀστυνομίας δι' ἐπειγούσας ἀνάγκας

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ἐντελῶς ἡ κίνησις ἁπάντων τῶν ὀχημάτων εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ περίχωρα ἀπὸ τῆς νυκτερινῆς, μέχρι ὅης πρωΐας εἰς τὰ πλαίσια τοῦ κηρύγματος στρατιωτικοῦ νόμου τῆς καταστάσεως πολιορκίας. Συναφῶς ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ κ. Καζάκου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὅτι ἐγκρίσει τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως τὸ ὑπ' ἀριθ. 42493 ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον πολυτελείας θὰ σταθμεύει ἔξωθεν τῶν γραφείων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως (πλατεῖα Ὑψηλῶν Ἀλωνίων) πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ εἰς περιπτώσεις ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης (ἰατρικὴ περίθαλψη κ.λ.π.).

ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Βιβλία μελέτης

Ὑπὸ ΣΤΑΥΡΟΥ Σ. ΣΕΡΕΤΗ

Ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «Τῆνος», κυκλοφόρησε πρόσφατα τὸ πρῶτο τεῦχος μιᾶς πρωτότυπης ἔρευνας σὲ θέμα ἀντιλεγόμενο: Ἡ Πολιτιστικὴ Προσφορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ ἰσολογισμὸς στὴν ἀνθρώπινη ἔκφρασή του. Ἡ ἔρευνα γίνεται ἀπὸ ἕνα ἐπιτελεῖο νέων ἐπιστημόνων καὶ καλύπτει τὶς ἑξῆς πλευρές: Κοινωνικὴ Πρόνοια καὶ ἀλληλεγγύη. Κοινωνικὸ πρόβλημα καὶ ἀντιμετώπισή του. Χριστιανικὲς ἐπιδράσεις στὶς κοινωνικὲς δομές. Πολιτιστικὲς ἐπιδράσεις. Ἱεραποστολές. Μορφὲς Πνευματικῆς ἀντιστάσεως. Ἀφιπνιστικὰ κινήματα.

Ἡ ἔρευνα θέλει νὰ εἶναι ἀντικειμενική. Δὲν ἐξωραΐζει τὰ θέματα. Ἀπλώνεται στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο. Ἐπεκτείνεται καὶ στὶς ἄλλες ἠπείρους. Καλύπτει τοὺς τελευταίους αἰῶνες. Σκοπὸς εἶναι νὰ ἀποκαλυφθοῦν τὰ ἴχνη τοῦ ἀληθινοῦ χριστιανισμοῦ. Ὄχι, τὸ ὁρατὸ καὶ ἐπίσημο κατεστημένο. Τὴν ἀφανῆ ζύμη θέλει νὰ φέρει στὴν ἐπιφάνεια.

Ἀληθινὸ πανόραμα ζωντανῆς ἀγάπης ποὺ σὲ ὁδηγεῖ ἀπὸ τὰ λεπροκομεῖα τῆς Μαύρης Ἠπείρου μέχρι τὰ συγχρονισμένα κέντρο Πεμαντικῆς τὸ πρῶτο τεῦχος τῆς ἔρευνας «Τὶ προσέφερε ὁ Χριστιανισμός». Ὄχι γενικότητες. Συγκεκριμένα πράγματα. Ἀπ' τὴ χειροπιαστὴ ἀλήθεια. Οὐσία ζωῆς!

**

Σὲ καινούργια ἔκδοση τὸ βιβλίο «Μεγάλοι Δημιουργοί». (Ἐκδόσεις Ζωῆς). Γνώρισε μεγάλη κυκλοφορία τὸ βιβλίο μεταξὺ τῶν νέων. Ἐξαντλήθηκε καὶ ἐπανεκδόθηκε.

Στὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ ἀρνητισμὸς θηκα αὐτὸ ἀπὸ τότε. Ἀσκήθηκε ἐν τούτοις ἀπὸ τότε στὸ βιολί τόσο μόνον ὅσο τὴν εὐχαριστοῦσε. Τὸ ταλέντο της καὶ ἡ ἱκανότητά της ἀφίνει σὲ κάθε συναυλία ἐκστατικὸ τὸ ἀκροατήριο καὶ τοὺς κριτικούς. Ἡ Ἄννα—Σοφία παρουσιάστηκε στὸ μεγάλο κοινὸ στὸ Σάλτσμπουργκ, στὸ φεστιβάλ τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ 1977, μὲ τὸ κονσέρτο τοῦ Μότσαρτ. Ἡ Ἄννα — Σοφία, ποὺ εἶναι τώρα 15 χρονῶν, ἔπαιξε πρόσφατα ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Χέρμπερτ φὸν Καραγιάν, στὴν φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου, ἀπ' ὅπου καὶ κυκλοφόρησε ὁ πρῶτος της δίσκος στὴν Δυτικὴ Γερμανία.

ΜΟΝΑΧΟ.— Ἡ Ἄννα—Σοφία Μούττερ (στὴν φωτογραφία) κέρδισε σὲ ἡλικία ἕξη χρονῶν τὸ Α' βραβεῖο μὲ διάκριση, στὸν διαγωνισμὸ «ἡ νεολαία παίζει μουσική». Παρ' ὅλ' αὐτά, δὲν θεώρησε ποτέ τὸν ἑαυτό της σὰν κάτι ξεχωριστό, δὲν ὑπολόγισε δὲ πολὺ περισσότερο ποτέ τὸν ἑαυτό της ὅτι ἦταν «τὸ παιδί— θαῦμα». Ἡ ἴδια λέει ὅτι «ὅταν ἔχει παίξει κανεὶς μὲ τὸν Καραγιὰν δὲν εἶναι πιὰ παιδί—θαῦμα, ἀλλὰ μία ἀτασμένη καλλιτέχνις». Ἡ Ἄννα—Σοφία ἔχει δίκιο, ἡ ἔκφρασή της δὲ αὐτὴ δὲν δείχνει ἀλαζονεία. Τὸ ὅτι θὰ γινόταν μία ἡμέρα βιρτουόζος στὸ βιολί, τὸ ἤξερε ἀπ' ὅταν ἦταν ἐννέα χρονῶν — δὲν ἀμφισβιτῆ-

ξεριζώνει ἀπ' τὴν ψυχὴ ὅ,τι ὁμορφο ἔχει στ' ὄνομα τῆς αὐτονομίας τῆς Τέχνης, ἔρχεται τὸ βιβλίο «Οἱ Μεγάλοι Δημιουργοί» νὰ ἐμφανίσουν τὸ ἔργο τῶν κορυφαίων τῆς Τέχνης καὶ νὰ ὑπογραμμίσουν τὴ δημιουργική τους πνοή.

Δὲν περιέχει συνοπτικὲς βιογραφίες καὶ καὶ περιληπτικὲς πληροφορίες γιὰ τὸ ἔργο μεγάλων ἐργατῶν τῆς Τέχνης, λογοτεχνῶν, μουσουργῶν, ζωγράφων. Εἶναι μιὰ ζωντανὴ ἐμφάνιση τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου ὅλων ἐκείνων ποὺ ἡ δύναμη τοῦ πνεύματος τοὺς ἀνέβασε στὸ ὑψίπεδο τῶν μεγάλων Δημιουργῶν.

Μορφὲς μεγάλων δημιουργῶν, ἀλλὰ καὶ μεγάλων ἀγωνιστῶν. Μαρτυρίες ὅτι ἡ Ἱστορία δὲν ἔμπορεῖ δίζει τὴν Τέχνη στὴν ἀποστολή της καὶ δὲν δεσμεύει τὴν δημιουργία της. Μέσα ἀπὸ τὶς θύελλες τῶν καθῶν καὶ τὸ χαλασμὸ τῆς ὀδύνης συνθέτουν τὸν ὕμνο πρὸς τὶς αἰώνιες πνευματικὲς ἀξίες.

Δὲν λείπει ἡ αἰσθητικὴ χαρὰ ἀπὸ τὸ βιβλίο, τὴ δοκιμάζει ὁ ἀναγνώστης στὰ παραφαρμένα ποιητικὰ ἀποσπάσματα τῶν μεγάλων δημιουργῶν καὶ τοὺς θαυμαστοὺς πίνακες ζωγράφων, ποὺ κοσμοῦν τὸ βιβλίο.

Ἀπὸ τὶς γραμμὲς τοῦ βιβλίου ἀκούγεται ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ φωνὴ τῶν Μεγάλων Δημιουργῶν μὲ τὸ στόμα τοῦ CHATEAUBRIAND:

«Ἡ κοινωνία δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ παρὰ μόνον ὅταν στηρίζεται στὸ θυσιαστήριο. Ὁ Σταυρὸς εἶναι τὸ λάβαρο τοῦ Πολιτισμοῦ».

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΜΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΔΑ 15 ΕΤΩΝ

Ὁ Τσῶρτσιλ ἦταν καλὸς ἢ κακός;

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐὰν κρίνη κανεὶς ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ἡ ὁποία ἔχει ἐκσπάσει ἀπὸ δύο ἑβδομάδων εἰς τὰς στήλας ἐπιστολῶν τῶν «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου, ὁ Τσῶρτσιλ, δέκα τρία ὅλα ἔτη μετὰ τὸν θάνατόν του, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναζωπυροῖ τὰ πάθη. Οἱ παλαιοὶ συνεργάται του, οἱ οἰκεῖοι του, ἡ μία ἐκ τῶν θυγατέρων του, ἔσπευσαν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν μνήμην τοῦ Οὐΐνστον Τσῶρτσιλλ, τὴν ὁποίαν προσέβαλεν ὁ Λόρδος Μπούθμπυ. Πράγματι, εἰς τὰ ἐκδοθέντα προσφάτως «Ἀπομνημονεύματά» του, ὁ τελευταῖος ἀποκαλύπτει τὰς «σκληρὰς καὶ ὠμὰς πλευράς» τοῦ Βρετανοῦ αὐτοῦ πολιτικοῦ. «Ὅταν ἀπέλυε τοὺς ἀνθρώπους», γράφει ὁ λόρδος Μπούθμπυ, «καὶ συνέτριβε τὴν σταδιοδρομίαν των — καὶ εἶχε συντρίψει πολλὰς σταδιοδρομίας — οὐδέποτε τοὺς εὐχαριστοῦσε καὶ σπανίως τοὺς ξαναέβλεπε... Μάλιστα, εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, ηὐχαριστεῖτο νὰ τὰς συντρίβη...».

Ὁ λόρδος Μπούθμπυ ὁμιλεῖ ἐκ προσωπικῆς πείρας: Τῷ 1941 εἶχεν ἐξαναγκασθῆ ὑπὸ τοῦ Τσῶρτσιλλ νὰ παραιτηθῆ τοῦ ὑπουργήματός του ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ὑπόπτου ὑποθέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐμπλακῆ. Ἐν τούτοις, ὁ λόρδος Μπούθμπυ εἶναι τόσον γνωστὸς διὰ τοὺς ἐπιγραμματικοὺς αὐστηροὺς χαρακτηρισμοὺς τῶν προσώπων (ἔγραφε διὰ τὸν Ἄντονυ Ἤντεν ὅτι ἦτο εἰς «ἀνόητος ματαιόδοξος» διὰ τὸν λόρδον Χάλιφαξ ὅ τι ἦτο ἓν «ἄθλιον ὑποκείμενον») ὥστε οἱ φίλοι τοῦ Τσῶρτσιλλ νὰ ἠδύναντο θαυμάσια νὰ ἀγνοήσουν τοὺς χαρακτηρισμούς του. Ἐν τούτοις, ἠγανάκτησαν ὅταν ὁ Λόρδος εἰς συνέντευξίν του, εἶπεν ὅτι ὁ Τσῶρτσιλλ εἶχε πάθει γεροντικὴν ἄνοιαν.

Ἡ ἀντεπίθεσις ἤρχισεν ἀπὸ τὸν σὲρ Τζὼν Κόλβιλλ ὁ ὁποῖος ἐκαυχήθη ὅτι εἶχε στενωτέρους δεσμοὺς μὲ τὸν Οὐΐνστον Τσῶρτσιλλ, ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ λόρδος Μπούθμπυ, ἦτο δὲ εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ καλῶς, ὅτι ὁ Τσῶρτσιλλ, οὐχὶ μόνον δὲν εἶχε θελήσει, τὴν καταστροφὴν τοῦ Μπούθμπυ, ἀλλ' ἀντιθέτως εἶχεν ἀντιταχθῆ ἐντόνως εἰς τὴν παραπομπὴν του εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Εἰς τὴν ἀντιδικίαν ἔλαβε μέρος καὶ ἡ λαίδη Σόαμς, ἡ θυγάτηρ τοῦ Τσῶρτσιλ ἡ ὁποία εἰς ἐπιστολὴν της ἐτόνιζεν ὅτι δὲν ἦτο τοῦ χαρακτῆρος τοῦ πατρός της νὰ καταδιώκη ἀνθρώπους.

Ο ΒΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ

Εἰς βοήθειαν τῶν οἰκείων τοῦ Τσῶρτσιλλ ἔσπευσε καὶ ὁ βιογράφος του Μάρτιν Τζίλιμπερτ, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὸν Τσῶρτσιλλ ἤρεσε νὰ βοηθῆ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἀντεμετώπιζαν δυσκολίας. Οὕτω, τῷ 1940, εἶχε διστάσει νὰ ὑπογράψῃ τὴν διαταγὴν τῆς καταστροφῆς τοῦ Γαλλικοῦ Στόλου, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἱστορίες ὁ ναύαρχος Πάουντ. Ἐπίσης, ὁ Μοντάγκιου Μπράουν, συνεργάτης τοῦ Τσῶρτσιλ, βεβαιώνει ὅτι ὁ Βρεταννὸς πολιτικὸς ἦτο καλός, ὅτι ἀπηχθάνετο τὴν βίαν, προσθέτει δὲ ὅτι τόσον εἰλικρινὴς ἦτο ἡ ἀγάπη του διὰ τὰ ζῶα ὥστε μίαν ἡμέραν ἠρνήθη νὰ παρευρεθῆ εἰς μίαν ταυρομαχίαν. Ὁ δικηγόρος Ντένυς Κέλλυ, ὁ ὁποῖος εἰργάζετο εἰς τὴν ἀρχειοθήκην τοῦ Τσῶρτσιλλ, τὸν ἐνθυμεῖται ὡς ἄνθρωπον καλοπροαίρετον ὁ ὁποῖος, ἐνίοτε, ἐξέσπα εἰς «αἰσχρολογίας» χωρὶς κακίαν, ὅμως. Ἀλλὰ κατὰ τὸν δημοσιογράφον Ἄλασταιρ Φόρμπς, ὁ Τσῶρτσιλ ἦτο ἐνίοτε «ἄδικος τὴν σκέψιν, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις ἔναντι ὡρισμένων οἱ ὁποῖοι δὲν συνεμερίζοντο τὰς ἀπόψεις του».

Μέσα ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς μαρτυρίας, ὁ Τσῶρτσιλλ ἐμφανίζεται ὡς εἷς ἀντιφατικὸς καὶ πολύπλευρος ἄνθρωπος. Ὅσον διὰ τὸν λόρδον Μπούθμπυ, λέγει: «Οὐδέποτε ἠγάπησα πραγματικὰ τὸν Τσῶρτσιλλ».

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ

Εὑρέθη ἀσύλητος κελτικὸς τάφος τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνος

ΠΛΟΥΣΙΑ ΤΑ ΚΤΕΡΙΣΜΑΤΑ

ΒΟΝΝΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Ἀνασκαφαί, διεξαχθεῖσαι ὑπὸ αὐστηρὰν μυστικότητα ὑπὸ ἀρχαιολόγων τοῦ πανεπιστημίου τῆς Στουττγάρδης, ἔφερον εἰς φῶς ἕν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων εὑρημάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνακαλυφθῆ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους εἰς τὴν περιοχήν: ἕνα ἐξαιρετικὰ πλούσιον καὶ ἀπολύτως ἄθικτον τάφον ἑνὸς Κέλτου ἀρχηγοῦ τοῦ 6ου αἰῶνος π.Χ. Ὁ τεράστιος τάφος εὑρέθη εἰς ἕνα ἀγρὸν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Βάϊχινγκεν, πλησιον τοῦ Λούδβιγκσμουργκ, περιεῖχε δὲ πλῆθος θησαυρῶν: τὸ τετράτροχον τελετουργικὸν ἅρμα τοῦ ἀρχηγ